

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget tager sigte på gennemførelse i dansk ret af bestemmelserne i konvention af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, således at Danmark kan ratificere konventionen. Sammenhængende hermed foreslås det at undtage forbruger køb fra anvendelsesområdet for lov nr. 122 af 15. april 1964 om, hvilket lands retsregler der skal anvendes på løsørekøb af international karakter.

Konventionens tekst er optaget som bilag til den foreslåede lov. Konventionen er indgået af EF's daværende 9 medlemsstater og er nu undertegnet af samtlige disse stater. Den er et led i samarbejdet mellem EF-landene, men udgør i princippet en af fællesskabsretten (Romtraktaten) uafhængig retsakt.

Konventionen har til formål at harmonisere medlemsstaternes internationalprivatretnlige regler (lovvalgsregler) inden for kontraktsrettens område, dvs. reglerne om, hvilket lands retsregler (»lov«) der skal finde anvendelse ved afgørelsen af retskonflikter vedrørende kontraktlige forpligtelser. Lovvalgsspørgsmål opstår naturligvis navnlig i tilfælde, hvor en kontrakt har international karakter, idet den gennem parternes hjemsteder, opfyldelsesstedet, indgåelsesstedet eller andre momenter har tilknytning til flere lande. Af visse grunde af lovteknisk karakter har man imidlertid foretrukket ikke at begrænse konventionens anvendelsesområde til internationale kontrakter, jfr. bemærkningerne til konventionens art. 1, stk. 1.

Uensartede internationalprivatretnlige regler indebærer, at lovvalget – og dermed ofte også den endelige afgørelse af en retskonflikt – vil være afhængigt af, i hvilket land retssag anlægges. Her ved åbnes der mulighed for, at sagsøger kan vælge det for ham mest fordelagtige værneting, såkaldt »forum shopping«. De uheldige konsekvenser heraf øges i det omfang, landene gensidigt anerkender og fuldbyrder hinandens domme. Den foreliggende konvention har derfor, som det også fremgår af præambelen, sammenhæng med den mellem EF-

landene indgåede konvention om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager – den såkaldte »Domskonvention« – idet denne bl.a. indebærer, at de enkelte EF-lande skal anerkende og fuldbyrde domme afsagt i de øvrige lande. Domskonventionen er i sin oprindelige version (konvention af 27. september 1968) allerede trådt i kraft mellem EF's oprindelige 6 medlemsstater. Den er blevet revideret ved konvention af 9. oktober 1978 om Danmarks, Irlands og Storbritanniens tiltrædelse, og den vil i den reviderede form træde i kraft med virkning for Danmark, når den er ratificeret af såvel Danmark som de 6 oprindelige medlemsstater. Forslag til lov, som skal muliggøre dansk ratifikation af Domskonventionen, forventes fremsat i folketingssamlingen 1984–1985.

Den foreliggende konvention er resultat af et langvarigt og grundigt forberedelsesarbejde. Ved Danmarks indtræden i EF forelå et konventionsudkast af 1972 udarbejdet af en ekspertgruppe med repræsentanter for de 6 oprindelige medlemsstater. Efter at regeringerne i såvel de oprindelige som de ny medlemsstater havde afgivet udtalelser om dette udkast, fortsattes arbejdet i ekspertgruppen, som nu var blevet udvidet med repræsentanter for de ny medlemsstater. Ekspertgruppen afsluttede sit arbejde i 1979 med fremsendelse til Rådet af et nyt og i forhold til 1972-udkastet væsentligt ændret konventionsudkast. Dette udkast blev herefter forelagt regeringerne til udtalelse. På grundlag af de afgivne udtalelser færdiggjordes konventionen i en af Rådet nedsat ad hoc-gruppe, således at konventionen kunne åbnes for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980. Den endelige konvention indeholder kun mindre ændringer i forhold til udkastet af 1979.

1972-udkastet omfattede såvel kontraktsretten som erstatningsretten (reglerne om erstatning uden for kontrakt). Under det fortsatte arbejde i ekspertgruppen blev det imidlertid besluttet at begrænse konventionens anvendelsesområde til alene at omfatte kontraktsretten.